

found one other substantiated record somewhat comparable to the type of camouflage just described. According to Matthews (1974) members of the Australian scarab genus *Amphistomus* Lansberge are invariably coated with soil and dung and frequently exhibit thanatosis, this rendering them very inconspicuous. Some other scarabs (e.g. *Sisyphus*) may look and behave similarly, but all the possible cases of camouflage among dung-beetles seem to be less "perfect" compared to our case of the African *Drepanocerus*. Heikertinger (1954) vaguely suggests some further possible examples of dung mimicry, and there is, of course, the more widespread, well-known general dung coloration of dung-associated insects. All in all, our elephant dung camouflage case seemed interesting enough to be reported upon.

ACKNOWLEDGEMENTS

For discussing the matter described in this paper I am indebted to my colleagues P. J. Kuijten and L. van der Hammen.

REFERENCES

- Balthasar, V., 1963. *Monographie der Scarabaeidae und Aphodiidae der palaearktischen und orientalischen Region (Coleoptera: Lamellicornia)*. 2, 1-627, 226 figs., 16 pls. — Czechoslov. Academy of Science, Prague.
- Davis, A. L. V., 1977. *The endocoprid dung beetles of Southern Africa (Coleoptera: Scarabaeidae)*: (3), 1-140, 37 figs. — M. Sc. thesis, Rhodes Univ., Grahamstown.
- Ferreira, M. C., 1972. Os escarabídeos de África (Sul do Saara). I. — *Revta Ent. Moçamb.* 10 (1968-69): 1-1088, 507 figs., 288 pls., 44 tables.
- Heikertinger, F., 1954. *Das Rätsel der Mimikry und seine Lösung*: I-VIII, 1-208. 114 figs., 9 pls. — Gustav Fischer, Jena.
- Janssens, A., 1953. Oniticellini. — *Explor. Parc natn. Upemba, Miss. G. F. Witte*, 11, 1-118, 135 figs.
- Matthews, E. G., 1974. A revision of the scarabaeine dung beetles of Australia II. Tribe Scarabaeini. — *Austr. J. Zool. Suppl.* 24, 1-211, 364 figs.
- Simonis, A. & Zunino, M., 1980. Il genere *Cytochirus* Lesne (Coleoptera, Oniticellini). — *Boll. Mus. Zool. Univ. Torino*, 4: 21-40, figs.

Postbus 9517, 2300 RA Leiden, the Netherlands.

PLUTELLA XYLOSTELLA (LINNAEUS) EN DE HEIDE (LEP.: YPONOMEUTIDAE). Naar aanleiding van de korte mededeling van de heer Lempke in *Ent. Ber.*, Amst. 42: 155, 1982, vermeld ik, dat ik op 1 en 2 oktober van dat jaar op de Sprengenberg bij Haarle deze vlindertjes eveneens uit heide opjoeg. Toen ik daar met het net voorzichtig over de jonge, dus nog lage heide streek, vlogen deze geregeld op. Veel waren het echter niet, naar ruwe schatting 2 à 3 per 100 m². Maar of dat een maatstaf is voor de aansluitende velden over de heuvelrug durf ik niet aan te nemen.

Op 22.X maakte ik in diezelfde streek een wandeling van een paar uren. Hoewel ik voortdurend met een stok over de heide streek, kwam geen enkele exemplaar meer te voorschijn. Waren de vlindertjes die ik op 1 en 2.X aantrof, nu verdwenen of dood?

Tegenover mijn huis liggen uitgestrekte weiden langs de IJssel, maar hier heb ik nog nooit een exemplaar gezien. Als het dan een kwestie van rustplaats mocht zijn, dan vraag je je wel af: waarom wel op heiden en niet op weiden?

W. Oord, Rembrandtkade 44, 7412 HC Deventer.